

Sygn. akt I C 19/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: **starszy sekretarz sądowy Żaklina Skrzypczak**

po rozpoznaniu w dniu 21.06.2013 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **H. P. (1)**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek zarzutów od nakazu zapłaty

1. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty z dnia 20 grudnia 2010 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu w postępowaniu nakazowym sygn. I Nc 2434/10;
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda H. P. (1) kwotę 12.167,34 zł (słownie: dwanaście tysięcy sto sześćdziesiąt siedem złotych 34/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29.05.2013 r. do dnia zapłaty;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda H. P. (1) kwotę 667,00 zł (słownie: sześćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
5. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 3.561,15 zł (słownie: trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt jeden złotych 15/100) tytułem skredytowanych przez Skarb Państwa kosztów opinii biegłego sądowego.

Sygn. akt I C 19/11

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 02.12.2010 r. skierowanym przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. powód H. P. (1) za pośrednictwem pełnomocnika wniósł o zasądzenie w postępowaniu nakazowym kwoty 11.512,36 zł wraz ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.417 zł.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że zawarł umowę ubezpieczenia obowiązkowego OC rolników i że ubezpieczył gospodarstwo rolne obejmujące budynek mieszkalny i budynki gospodarcze. Umowa została zawarta od 1 stycznia 2010 r. do 31.12.2010 r. i potwierdzona polisą o nr (...). W dniu 18 maja 2010 r. nastąpił wypadek ubezpieczeniowy –powódź. Powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 22.05.2010 r., a pozwany wypłacił na jego rzecz kwotę 17.454,77 zł. Powód za pośrednictwem pełnomocnika wezwał pozwanego do dopłaty kwoty 11.234,23 zł

powołując się na zakres szkody ustalony w kosztorysie przez rzeczoznawcę majątkowego. W odpowiedzi na wezwanie pozwany podtrzymał swoje stanowisko.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie –Koźlu orzekł nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 20 grudnia 2010 r. sygn. I Nc 2423/10 zgodnie z żądaniem pozwu.

Pełnomocnik pozwanego w ustawowym terminie wniósł zarzuty z dnia 14.01.2011 r. od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przypisanych. W uzasadnieniu zarzutów pełnomocnik pozwanego przyznał, że strony łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, które uległy zalaniu na skutek powodzi. Pozwany podnosił, że powód nie wykazał w jakim zakresie zostały zniszczone poszczególne budynki gospodarcze objęte polisą, gdyż przedłożony przez powoda kosztorys dotyczy kwoty zbiorczej. Pozwany kwestionował zakres szkody zgłoszony przez powoda podnosząc, że suma ubezpieczenia została ustalona z uwagi na wiek budynków wg. ich wartości rzeczywistej z uwzględnieniem stopnia ich zużycia stosownie do art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym. Zdaniem pozwanego żądanie przez powoda kosztów prac porządkowych objętych kosztorysem jest bezpodstawne, gdyż zgodnie z przepisem art. 69 pkt 2 wyżej powołanej ustawy wysokość szkody w budynkach rolniczych wymaga udokumentowania. Pozwany wskazał, że wypłacił powodowi łączne odszkodowanie w kwocie 17.454,77 zł.

Mając na uwadze, że sporna sprawa ma charakter rozrachunkowy pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia szkody w budynkach powoda.

Strony w toku postępowania podtrzymały swoje stanowiska procesowe.

Pismem procesowym z dnia 27.05.2013 r. pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo do kwoty 24.835,54 zł wraz z odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie kosztów procesu postępowania wg norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód H. P. (1) wraz z żoną jest współwłaścicielem na prawach ustawowej wspólności majątkowej gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości L.. W skład gospodarstwa wchodzi budynek mieszkalny oraz zabudowania gospodarcze: obora, stodoła, chlewnia, szopa, garaż i budynek gospodarczy. Powód z pozwanym zawarł umowę ubezpieczenia obowiązkowego OC powyższych budynków na okres od 1 stycznia 2010 r. do 31.12.2010 r., co zostało potwierdzone polisą o nr (...).

Budynek mieszkalny został ubezpieczony na sumę 56.800 zł, zaś budynki gospodarcze: obora na kwotę 8.300 zł, stodoła na kwotę 22.200 zł, chlewnia na kwotę 8.200 zł, szopa na kwotę 4.700 zł, garaż na kwotę 56.200 zł i budynek gospodarczy na kwotę 3.900 zł. Pozwany w polisie stopień zużycia budynków objętych ubezpieczeniem przyjął na następującym poziomie: budynku mieszkalnego – 75 %, obory na 86 %, stodoły na 86 %, chlewni na 88 %, szopy na 86 %, garażu 20 % i budynku gospodarczego na 86 %.

Budek mieszkalny został wybudowany w 1938 r., przeszedł remont kapitalny po wojnie w 1945 r.. Budynek był zalany całkowicie przez powódź w 1997 r., po której był poddany kolejnemu generalnemu remontowi.

W maju 2010 r. parter budynku mieszkalnego zostały zalany ponownie przez powódź do wysokości ok. 30 cm. Woda pozostawała w budynku ok. tygodnia. Piwnica pod budynkiem obejmująca jedno poniszczenie była zalana po sufit. Powódź zniszczyła podłogi na parterze budynku . Podłogi w kuchni i dwóch pokojach były wykonane z warstw: ocieplenia, wylewki betonowej, warstwy ocieplenia i pokryte linoleum. W łazience i w sieni podłoga była pokryta płytkami ceramicznymi. Na parterze budynku znajduje się kotłownia z posadzką betonową, pod którą znajdowało się ocieplenie z płyty pilśniowej, które uległo zalaniu. Został zalany kocioł c.o. , który jest sprawny, ale wymaga wymiany .

Ponieważ woda powodziowa dostała się do warstwy ocieplenia pod podłogą, powód na całym parterze wymienił ocieplenie, zrobił nowe wylewki betonowe, ułożył folię i panele podłogowe (w pokojach) oraz płytki ceramiczne w kuchni, sieni i łazience.

Powódź zniszczyła sześć sztuk drzwi z płyty pilśniowej i drewniane drzwi wejściowe. Powód skuł ściany do wysokości około metra we wszystkich pomieszczeniach parteru. Po wysuszeniu został nałożony tynk mineralny, w miejsce wcześniejszego tynku, również mineralnego. Zostały pomalowane wszystkie ściany. W piwnicy popękał beton na posadzce, należało go skuć i wymienić. Piwnica przed powodzią była otynkowana, po powodzi został skuty tynk ze ścian, następnie uzupełniony, wymienione okna. Powyższe prace wykonywała firma remontowa, za co powód zapłacił kwotę 38.000 zł, kwota ta obejmowała również uprzątniecie gruzu z nieruchomości. Powód nie otrzymał rachunku. Remont został przerwany na powyższym etapie, ze względu na brak środków . Wszystkie budynki gospodarcze powód samodzielnie uprzątnął, umył i wydezynfekował. Budynki były zalane do wysokości około 30 cm. Budynki gospodarcze wymagały drobnych uzupełnień tynku.

Dowód: polisa k. 5 akt

zeznania św. M. D.k.134-135 akt

zeznania powoda 214-215 akt

Powód po wystąpieniu szkody zlecił rzeczoznawcy majątkowemu M. D.sporządzenie prywatnego kosztorysu usunięcia szkody w budynkach wchodzących w skład jego gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości L.przy ul. (...). Rzeczoznawca sporządził kosztorys usunięcia szkody popowodziowej w w.w. budynkach ustalając wartość kosztorysową na kwotę 41.025,63 zł brutto (dla budynku mieszkalnego) oraz kwotę 5.885,51 zł brutto (dla budynków gospodarczych), łącznie 46.911,14 zł brutto.

dowód: kosztorys M. D. k.12-43 akt.

zeznania św. M. D. k.134-135 akt

Biegły sądowy z zakresu rzeczoznawstwa majątkowego, budowlanego i zarządzania nieruchomości J. K. po dokonaniu w dniu 20.01.2012 r. oględzin i obmiarów budynków wchodzących w skład nieruchomości powoda przy ul. (...) w L., w opinii z dnia 01 czerwca 2012 r. dokonał wyceny prac budowlanych i remontowych niezbędnych do restytucji szkody w budynkach powoda powstałych na skutek powodzi.

Biegły podniósł, że przyjęta w polisie wartość rynkowa składników jest adekwatna do wartości rynkowej budynków: budynku mieszkalnego, szopy i obory i że wartość przyjęta w polisie zawiera zużycie techniczne, funkcjonalne i środowiskowe. Biegły wskazał, że przyjęty przez pozwanego stopień zużycia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego na poziome 73 %, 61 % i 78% tj. został rażąco zawyżony. Biegły wskazał, że przy tak wysoko ustalonym przez pozwanego stopniu zużycia technicznego budynków, budynki w rzeczoznawstwie majątkowym już nie nadają się do użytku. Budynki poddane oględzinom posiadają zaś sprawne instalacje i zadawalającą konstrukcję i biegły przyjął dla nich średni poziom zużycia na poziomie 40%. Biegły ustalił, mając na uwadze zużycie budynków, koszty uprzątnięcia miejsca szkody, że wartość prac remontowych dla poszczególnych budynków, zgodnie ze sporządzonymi kosztorysami (KNR 9-19) stanowiącymi integralną część opinii, wynosi dla budynku mieszkalnego 31.084,08 zł, dla budynków gospodarczych 4.786,37 zł, łącznie 35.870,45 zł (str. 11 opinii).

Biegły uwzględnił w kosztorysach koszt prac porządkowych, na poziomie 4,57 % ogółu wyliczonych kosztów.

Biegły ustalił wysokość odszkodowania na podstawie Biuletynu cen robót remontowych po klęskach żywiołowych (...), zużycia obiektów budowlanych (...) z 2000 r. przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę 16,90 zł, kosztów pośrednich (Kp) 66,00%, zakupu (Kz) 4,0%, zysku (z) 12 % R+Kp (R), S+Kp (S).

W opinii uzupełniającej z dnia 06.04.2013 r. biegły zweryfikował swoje stanowisko zawarte w opinii głównej, poprzez przyjęcie przy sporządzeniu kosztorysów w oparciu o KNR 9-21 w miejsce KNR 9-19 ,co dało wartość kosztorysową robót na kwotę 38.087,47 zł netto, 41.134,47 zł brutto.

Biegły wskazał, że kwota ta obejmuje wszelkie koszty usunięcia skutków powodzi, w tym usunięcia gruzu i odpadów. Biegły wyjaśnił, że kosztorys obowiązkowo musi zawierać pozycje zysk i podatek VAT ,co wynika z treści Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego.

Biegły podtrzymał swoje stanowisko w zakresie zawyżonego przez pozwanego w polisie stopnia zużycia technicznego budynków.

dowód: opinia biegłego sądowego J. K. k.163 akt

opinia uzupełniająca biegłego sądowego J. K. k.204 akt

Powód zgłosił pozwanemu szkodę oraz jej zakres w dniu 19.06.2010 r..

Pozwany oszacował szkodę, sporządził operat szacunkowy i wypłacił powodowi kwotę 17.454,77 zł zgodnie z zawiadomieniem z dnia 09.07.2010 r.

Dowód: zgłoszenie szkody k 91-92

operat szacunkowy pozwanego z dn. 09.07.2010 r. k 81-90 akt

zawiadomienie pozwanego z dn. 09.07.2010 r. 80

akt szkody

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku ubezpieczeniowego – powodzi z maja 2010 r. w wyniku, której doszło do zalania budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego małżonków P. położnego w miejscowości L. przy ul. (...), sporny był zakres odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Powód H. P. (1) stał na stanowisku, że odszkodowanie przyznane i wypłacone za szkodę w budynku mieszkalnym i budynkach gospodarczych w łącznej kwocie 17.454,77 zł przez pozwanego na etapie likwidacji szkody , nie pokryło rzeczywistej szkody jakiej doznał na skutek powodzi. Powód ostatecznie żądał zapłaty kwoty 24.835,54 wraz z odsetkami od dnia wytoczenia powództwa.

Pozwany natomiast kwestionował w całości dochodzoną pozwem kwotę odszkodowania, kwestionował bowiem zakres szkody zgłoszony przez powoda oraz podnosił, że suma ubezpieczenia została ustalona z uwagi na wiek budynków wg. ich wartości rzeczywistej z uwzględnieniem stopnia ich zużycia stosownie do art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym. Pozwany wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia szkody w budynkach powoda.

Wobec sporu między stronami co do zakresu szkody spowodowanej powodzią w zabudowaniach powoda i kosztów jej usunięcia, Sąd skorzystał w tym zakresie z opinii biegłego sądowego.

Biegły sądowy J. K. mając na uwadze zużycie przedmiotowych budynków na poziomie 40%, koszty restytucji szkody oraz koszty uprzątnięcia miejsca szkody, ustalił że wartość prac remontowych dla poszczególnych budynków łącznie wynosi 41.134,47 zł brutto.

Przedmiotowa opinia wykazała nie tylko zakres prac niezbędnych do restytucji szkody i koszty jej usunięcia w poszczególnych budynkach wchodzących w skład gospodarstwa rolnego powoda, ale wskazała również na ich rzeczywiste zużycie, które rażąco różni się od stopnia zużycia budynków przyjętego do ustalenia odszkodowania przez pozwanego. Opinia potwierdziła, że pozwany przyjął diametralnie wyższy stopień zużycia budynków niż faktyczne zużycie budynków stwierdzone przez biegłego sadowego w trakcie oględzin.

W związku z faktem, że biegły sądowy po oględzinach budynków i obmiarach, dokonał wyceny prac budowlanych i remontowych ustalając wysokość odszkodowania na podstawie obowiązujących norm, przy przyjęciu aktualnych cen rynkowych z uwzględnieniem rzeczywistego zużycia technicznego budynków, opinia ta jako miarodajna, była podstawą dla Sądu do ustalenia należnego powodowi odszkodowania. Dowód z przedmiotowej opinii wskazuje jednoznacznie, że nie do przyjęcia jest kwota odszkodowania oferowana przez pozwanego na etapie likwidacji szkody. Biegły sądowy przy ustaleniu wysokości odszkodowania uwzględnił zysk i podatek VAT. W zakresie pozycji zysk obowiązek taki wynika z treści przepisu § 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym (Dz. U. z dnia 8 czerwca 2004 r.), które to rozporządzenie określa metody i podstawy sporządzania kosztorysu inwestorskiego stanowiącego podstawę określenia wartości zamówienia na roboty budowlane oraz metody i podstawy obliczania planowanych kosztów prac projektowych i planowanych kosztów robót budowlanych stanowiących podstawę określenia wartości zamówienia, którego przedmiotem jest zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych. Rozporządzenie wskazuje, że przez cenę jednostkową należy rozumieć sumę kosztów bezpośredniej robocizny, materiałów i pracy sprzętu oraz kosztów pośrednich i zysku, wyliczoną na jednostkę przedmiarową robót podstawowych.

Jak wynika z zeznań powoda zlecił on usunięcie szkody po powodzi firmie remontowej. Powód, aby przeprowadzić remont musiał zakupić towar w postaci materiałów budowlanych i zapłacić za usługę remontową. Zgodnie art. 5 ust1 pkt. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U z 2004r Nr 54, poz. 535 z póź. zm) opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju. Zatem biegły prawidłowo przy ustalaniu wysokości odszkodowania ujął podatek VAT.

Podkreślanie wymaga, że wysokość odszkodowania ustalona przez biegłego na potrzeby niniejszego postępowania koreluje z kwotą odszkodowania ustaloną przez prywatnego rzeczoznawcę M. D. , który łączny koszt restytucji szkody ustalił na kwotę 46.911,14 zł brutto (biegły sądowy wliczył szkodę na kwotę 41.134,47 zł brutto).

M. D.przesłuchany w niniejszej sprawie w charakterze świadka (k.134 akt) wskazał, że dokonał oględzin przedmiotowej nieruchomości. Świadek wskazał, że przy sprzędzeniu opinii prywatnej na zlecenie powoda zastosował metodę kalkulacji szczegółowej kosztorysowej z uwzględnieniem stopnia zużycia poszczególnych budynków. Świadek wskazał, że określenie stopnia zużycia technicznego budynków następuje przy oględzinach obiektu, z uwzględnieniem dokonanych wcześniej prac remontowych. W ocenie świadka stopień zużycia technicznego budynków przyjęty przez pozwanego w polisie na poziomie 75 % jest znacznie zawyżony, gdyż zgodnie z literaturą fachową zużycie budynku na poziomie 65 % oznacza budynek w ruinie. Zeznania powyższe mając na uwadze fakt, że świadek w tym zakresie posiada wiedzę fachową (jest biegłym sądowym), były dla Sądu przydatne pod względem oceny przydatności opinii biegłego sadowego w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe nie do przyjęcia było stanowisko pozwanego, że wypłacone powodowi odszkodowanie w kwocie 17.454,77 zł pokryło szkodę .

Zgodnie z treścią art. 68 ust.1 pkt.2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003, nr 124, poz.11520) wysokość szkody ustala się, z uwzględnieniem art. 69 tej ustawy, na podstawie kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen

robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia; jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody. Przepis art. 70 w.w. ustawy dotyczy sumy ubezpieczenia, przy czym ust. 2. pkt. 1 powołanego przepisu stanowi, że suma ubezpieczenia budynku rolniczego może odpowiadać wartości rzeczywistej tego budynku, przez którą rozumie się wartość w stanie nowym w dniu zawarcia umowy, pomniejszoną o stopień zużycia budynku rolniczego.

Z treści art. 805 § 1 k.c. wynika obowiązek zakładu ubezpieczeń zapłaty ubezpieczającemu odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, ale jego aktualizacja następuje dopiero wówczas gdy ubezpieczający udowodni, że zaistniał wypadek przewidziany umową ubezpieczenia, powstała szkoda w wykazywanej przez niego wysokości oraz istnienie związku przyczynowego pomiędzy tymi zdarzeniami.

Zdaniem Sądu postępowanie dowodowe wykazało, że powód poniósł szkodę w zakresie przewyższającym wypłacone przez pozwanego odszkodowanie na etapie jej likwidacji.

Mając na uwadze wyżej powołane przepisy oraz sporządzoną na potrzeby niniejszego postępowania opinię biegłego oraz fakt, że pozwany nie kwestionował faktu, że nieruchomości powoda ucierpiała na skutek powodzi, kwestionował tylko zakres szkody, tym samym zakres odpowiedzialności odszkodowawczej, Sąd wysokość należnego powodowi odszkodowania przyjął w oparciu o opinię biegłego, który wyliczył wysokość szkody na kwotę 41.134,47 zł. Od kwoty tej należało odliczyć kwotę wypłaconą przez pozwanego na etapie likwidacji szkody tj. kwotę 17.454,77 zł, co daje dalsze odszkodowanie w kwocie 23.679,70 zł.

Wobec faktu, że Sąd w niniejszej sprawie orzekł nakazem zapłaty z dnia 20.12. 2010 r. wydanym w postępowaniu nakazowym, że pozwany ma zapłacić powodowi kwotę 11.512,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 02.12.2010 r. do dnia zapłaty, Sąd mając na uwadze ustalone wyżej odszkodowanie utrzymał w mocy nakaz zapłaty w całości (pkt.1 wyroku). Brakującą kwotę odszkodowania 12.167,34 zł (23.679,70 – 11.512,36 zł) wobec rozszerzenia powództwa Sąd zasądził wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29.05.2013 r. do dnia zapłaty (pkt 2 wyroku). Sąd oddalił powództwo ponad zasądzoną kwotę oraz w zakresie żądanych przez powoda odsetek ustawowych od rozszerzonego powództwa od dnia 02.12.2010 r., gdyż powód mógł domagać roszczenia w tym zakresie dopiero od dnia rozszerzenia powództwa, a nie od daty jego wytoczenia (pkt. 3 wyroku).

Zgodnie z treścią art. 817 § 1. k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 19.06.2010 r., pozwem domagał się odsetek ustawowych od daty wniesienia powództwa tj. 02.12.2010r. dlatego Sąd w zakresie roszczenia odsetkowo utrzymał w mocy nakaz zapłaty. Zgodnie z treścią art. 481 § 1, 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek ustawowych za czas opóźnienia. Zgodnie z treścią art. 359 § 1 i 2 k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie, z którym to przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony tj. koszty procesu. W niniejszej sprawie Sąd uwzględnił żądanie powoda niemal w całości. Koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.561 zł w tym opłata sądowa od pozwu (144 zł) zostały już zasądzone nakazem zapłaty, który został utrzymany. Powodowi należy się zwrot opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa w kwocie 667 zł

Wobec faktu, że pozwany przegrał proces, Sąd obciążył go kwotą 3.561,15zł tytułem skredytowanych przez Skarb Państwa kosztów opinii biegłego sądowego.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.